

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2537 โดยมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาตุสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นกฎหมายที่ใช้จัดระเบียบการบริหารงานในตำแหน่งแทนประกาศคณะกรรมการปฏิริญ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 (ชาชีวัฒน์ ศรีเก้า และ คณะ, 2542 : 1) ทำให้มีการปรับฐานะการบริหารงานในระดับตำบลออกเป็น 2 รูปแบบคือ (โกวิทย์ พวงงาม, 2542 : 169)

1. รูปแบบ “สภาตำบล” ได้รับการยกฐานะเป็นนิติบุคคล ได้แก่ สภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนต่างกว่าปีละ 150,000 บาท ในปี 2543 มีจำนวน 219 ตำบล (กรรมการปกครอง, 2543)

2. รูปแบบ “องค์การบริหารส่วนตำบล” ตั้งขึ้นจากสภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อ กันสามปี เหลือไม่ต่างกว่าปีละ 150,000 บาท มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่น (มาตรฐาน 43) ในปี 2543 มีจำนวน 6,746 ตำบล (กรรมการปกครอง, 2543)

พ.ศ. 2542 รัฐบาลได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสถาตุสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ในประเด็นต่างๆ ทั้ง โครงสร้าง ที่มาของสมาชิก อบต. อำนาจหน้าที่ของ อบต. เป็นต้น (กองราชการส่วนตำบล กรรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2543 : 30-37) โดยมีวัตถุประสงค์ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานของตำบลและหมู่บ้าน ซึ่งจะนำไปสู่การปกครองแบบประชาธิปไตย โดยมีแนวคิดในการให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองและบริหารกันเองก็คือแนวคิดการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) โดยรัฐได้มอบอำนาจปกครองบางอย่างให้แก่องค์การปกครองท้องถิ่นซึ่งทำกิจกรรมบริการสาธารณูต่างๆ เพื่อบริการประชาชนได้โดยอิสระ ไม่มีการขึ้นนำจากรัฐบาลแต่ในด้านนโยบายที่สำคัญยังคงยึดความแนวนโยบายของรัฐ เช่น นโยบายการเงินการคลัง นโยบายการป้องกันประเทศ รัฐบาลยังคงเอกลักษณ์ในการควบคุมไว้เพื่อรักษาความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความมั่นคงของชาติ

อบต.มีอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมายโดยบัญญัติหน้าที่ที่ อบต.จะต้องทำการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดทำกิจกรรมการท่องเที่ยว (กองราชการส่วนตำบล กรมการป่าไม้ กระทรวงมหาดไทย, 2543 : 18-19) โดยรูปแบบการดำเนินงานจะมีคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหาร ส่วนตำบลทำหน้าที่พิจารณากลั่นกรองปัญหาที่เกิดขึ้นภายในชุมชน แล้วนำมาจัดทำแผนพัฒนาด้านลําให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัดและอำเภอ โดยการประสานแผนงานโครงการกับหน่วยงานราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาของชุมชน

จังหวัดเชียงรายมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเทือกเขาสูง มีที่ราบกระจาดอยู่ตามริมฝั่งแม่น้ำ มีทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงาม และทางรัฐบาลมีแผนพัฒนาจังหวัดให้เป็นศูนย์กลางการคุณภาพ และการท่องเที่ยวในลุ่มแม่น้ำโขงตอนบนรวมทั้งภูมิภาคอินโดจีน ทำให้จังหวัดเชียงรายมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากภาคเกษตรกรรมไปสู่อุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงชุมชน ในท้องถิ่น โดยมีคนในท้องถิ่นเข้ายังอยู่พื้นที่อื่น และมีคนนอกพื้นที่เข้ามายังในท้องถิ่นเพื่อประกอบอาชีพและมีนักท่องเที่ยวเข้ามากขึ้น ในปี 2542 มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงรายจำนวน 632,148 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2541 ซึ่งมีจำนวนนักท่องเที่ยว 625,630 คน อีก 6,518 คน คิดเป็นร้อยละ 1.04 (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงราย, 2543) เป็นเหตุให้เกิดผลกระทบทั้งด้านบวกและลบ คือประชาชนมีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้นจากมีรายได้เพิ่มขึ้น ส่วนผลกระทบด้านลบเกิดการบุกรุกพื้นที่ป่ารวมทั้งมีความต้องการใช้ที่ดินเพิ่มขึ้น เพื่อสร้างที่อยู่อาศัย ที่พัก และสถานที่นันทนาการ สำหรับนักท่องเที่ยว ตลอดจนการใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวไม่เหมาะสม เช่น การตัดไม้ ขุดตอก ฯลฯ รวมทั้งนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่ไม่มีแผนสำหรับการอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยว ไม่มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบดูแลบำรุงรักษาสถานที่ท่องเที่ยว งบประมาณและบุคลากรยังไม่เพียงพอสำหรับการดำเนินการ กฎระเบียบที่บังคับที่จะช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวไม่ทันสมัย รวมทั้งนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่ไม่มีคุณภาพ ขาดจิตสำนึกที่จะอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติหรือไม่รู้คุณค่า ความสำคัญของสิ่งแวดล้อมธรรมชาติหรือไม่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว (จังหวัดเชียงราย, 2539 : 2-31)

จากผลกระทบที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ก่อให้เกิดปัญหาทั้งสิ้นและมุขย์เอง ก็เป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด ดังนั้นการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและอนุรักษ์คุณค่าและความสวยงามทางธรรมชาติเช่นไรจึงเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาร่วมกัน นอกจากนี้ยังประชาชนในพื้นที่ซึ่งกันดูแลและอนุรักษ์คุณค่าความสวยงามทางธรรมชาติที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวไว้มากเพียงใด เขายอมได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นเพียงนั้น การแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่องและ

ยังยืนต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการค้นหาปัญหาและแก้ไขปัญหา รวมทั้งความเข้มแข็งของชุมชนและองค์กรปกครองในท้องถิ่น เช่น อบต.ด้วยประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้นที่จะรู้ปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาของตนเองอย่างแท้จริง โดยให้คนในท้องถิ่นเข้ามาริหารงานในท้องถิ่นของตนเองเป็นการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นตามแนวคิดการปกครองแบบประชาธิปไตยและการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยประชาชนมีการดำรงชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติ รู้จักส่วนรักษาและพัฒนาสิ่งแวดล้อม ดำรงชีวิตตามควรแก่อัตลักษณ์ ยอมก่อให้เกิดความรักและความผูกพันกับท้องถิ่นที่อยู่อาศัย (วินัย วีระวัฒนาวนิท, 2543 : 167) แต่ อบต.เป็นหน่วยงานที่เกิดขึ้นใหม่ผู้ปฏิบัติงานอาจยังขาดประสบการณ์ในการดำเนินงานและการใช้อำนาจทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความไม่มั่นใจ ไม่กล้าตัดสินใจ หรือละเลยต่องานด้านนี้ ดังนั้นจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความพร้อมของผู้นำ อบต.ในการกระจายอำนาจด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยมีการทำหนدنโดยนายกราภวงแผนงาน การดำเนินงาน และการจัดสรรงบประมาณ รวมทั้งการเปิดโอกาสให้คนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ โดยมีการปฏิบัติบรรลุตามนโยบายการกระจายอำนาจการปกครองหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อทราบถึงความพร้อมของผู้นำ อบต.ในการบริหารจัดการด้านกำหนดนโยบาย การวางแผนงาน การดำเนินงาน รวมทั้งการจัดสรรงบประมาณ ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
2. เพื่อทราบถึงระดับความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของผู้นำ อบต.
3. เพื่อทราบถึงระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

สมมติฐานของการศึกษา

ผู้นำของ อบต.ยังขาดความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เนื่องจากขาดความรู้ประสบการณ์ ขาดการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาความพร้อมของผู้นำ อบต. ในการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดเชียงราย โดยได้ทำการสอบถามข้อมูลเมื่อเดือนสิงหาคม 2543 และมีขอบเขตการศึกษาดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ศึกษา คือจากผู้ที่ทำหน้าที่เป็นสมาชิก อบต. และกรรมการบริหาร อบต. ทุกคนรวมทั้งประชาชนในพื้นที่ครอบครัวละ 1 คน

2. พื้นที่

ศึกษาเฉพาะเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย พื้นที่ 3 ตำบล คือ ตำบลบ้านคู่ ตำบลแม่ย่า และตำบลดอยขาง

ตารางที่ 1 แสดงศักยภาพของตำบลแม่ย่า ตำบลบ้านคู่ ตำบลดอยขาง

ศักยภาพของพื้นที่	ตำบลแม่ย่า	ตำบลบ้านคู่	ตำบลดอยขาง
สภาพพื้นที่และทรัพยากร	<ul style="list-style-type: none"> - มีพื้นที่ทิศตะวันออก ใจดูดเทพบาลเมือง เชียงราย สถาปัตยกรรมเป็นที่ร้าน รำห่วงภูเขา มีน้ำหลาข่าย ไหลผ่านพื้นที่ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์ - มีทรัพยากรที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม โบราณสถาน เช่น น้ำตกห้วยแม่ชัย น้ำตกหัวแม่ย่า ดอยถ้ำพระบ้านกระเริงรวมมิตร บ้านเย้าหัวแม่ชัย 	<ul style="list-style-type: none"> -อยู่ห่างจากอำเภอเมือง เชียงราย 7 กิโลเมตร มีเทือกเขาป่าไม้เป็นแนวขวางและอากาศเย็น - มีสภาพภูมิประเทศที่สวยงามเป็นธรรมชาติ มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ป่าเบญจพรรณ น้ำตก รอยพระพุทธบาท สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ 	<ul style="list-style-type: none"> -อยู่ห่างจากอำเภอเมือง เชียงราย 7 กิโลเมตร สถาปัตยกรรมเป็นที่ร้านและภูเขา - มีแหล่งธรรมชาติได้แก่ บ่อน้ำพุร้อน น้ำตกห้วยแก้ว เหมาะสมสำหรับพื้นที่ เป็นแหล่งท่องเที่ยว มีแม่น้ำกักไหลผ่านภูมิประเทศสวยงาม อาทิตย์ มีสำนักวิปัสสนา กรรมฐานถ้ำดอยกอง ข้าวและพระราชบุตรแม่เอน

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ศักยภาพของพื้นที่	ตำบลแม่ยา	ตำบลบ้านคู่	ตำบลดอยชาง
การคมนาคม	-การคมนาคมถนนสายหลักระหว่างหมู่บ้านเป็นถนนลาดยางบางช่วงเป็นถนนลูกรัง ถนนภายในหมู่บ้านเป็นถนนคอนกรีต และถนนลูกรัง	-ระบบคมนาคมขนส่ง เชื่อมโยงตำบลใกล้เคียง ประกอบด้วยถนนลาดยาง ถนนคอนกรีตเสริมไม้ไผ่ หินคลุก ลูกรัง มีท่าอากาศยานสากล ตั้งอยู่ในพื้นที่	-มีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติได้แก่ แหล่งหินปูน ทรายในลำน้ำ ก -การคมนาคม ถนนสายหลักเป็นถนนลาดยาง บางส่วนเป็นถนนคอนกรีตเสริมไม้ไผ่ บางส่วนเป็นดินลูกรัง มีสภาพเป็นโคลนเป็นหลุมเป็นบ่อ
ชนบทธรรมเนียมประเพณี	-การจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมและการกีฬา ไม่มีการรวมกลุ่มเป็นกิจกรรมขนาดใหญ่ระดับตำบล	-ประเพณีที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีได้แก่ ประเพณีตามกิจกรรมทางประเพณีสงกรานต์ ประเพณีวันลอยกระทง ประเพณีวันเข้าพรรษา ออกพรรษา ประเพณีแข่งน้ำยูนิฟเวิร์ดคอตตี้ พระบาท	-มีชาวไทยภูเขาหลายเผ่า ได้แก่ อีก็อ มูเซอ กระเหียง ได้มีการอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมพื้นบ้าน ท้องถิ่นเดิม ซึ่งแต่ละปีจะมีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมาเที่ยวเป็นจำนวนมาก
นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมของอำเภอและจังหวัด	-ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว -การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	-ปรับปรุงสภาพแวดล้อมโดยจัดสร้างสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เช่น น้ำพุร้อน รอยพระพุทธบาท และน้ำตก	-พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการศึกษา -พัฒนาการท่องเที่ยว การสร้างงานในพื้นที่ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ศักยภาพของพื้นที่	ตำบลแม่ย่า	ตำบลบ้านดู่	ตำบลดอยสาง
ความต้องการของ ประชาชนด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ	<ul style="list-style-type: none"> -ต้องการมีส่วนร่วมในการรักษาป่าไม้ -ต้องการให้มีการจัดการทรัพยากรน้ำที่เหมาะสม -การป้องกันและควบคุมการเผาถางป่า -ต้องการการส่งเสริมในการจัดกิจกรรม -ต้องการบริการด้านการเก็บขยะ ระบบบำบัดน้ำเสีย -ต้องการการส่งเสริมในการจัดกิจกรรม -ต้องการบริการด้านการเก็บขยะ ระบบบำบัดน้ำเสีย 	<ul style="list-style-type: none"> -ส่งเสริมให้มีการสอนเพิ่มเติมทางการศึกษา นอกระบบ -ส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตรและอาชีพด้านอื่นๆ ที่มั่นคงและส่งเสริมอบรมผู้ที่จะประกอบธุรกิจในหมู่บ้าน 	<ul style="list-style-type: none"> -ให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์ดิน น้ำ ป่าไม้ -ให้มีการส่งเสริมปลูกไม้ผลยืนต้น -ให้มีการส่งเสริมการปลูกป่าชุมชน ปลูกไม้ต้นเริ่ว -ต้องการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว -ต้องการอนุรักษ์อารยธรรมพณิชของวัฒนธรรมท้องถิ่น -จัดเพิ่มนิคมการท่องเที่ยว -จัดเก็บรายได้อย่างมีประสิทธิภาพของบ้าน ประมาณเพิ่ม
สถาบันการเงิน และธุรกิจการค้า		ความเจริญและการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขยายตัวของธุรกิจ อย่างรวดเร็ว สถาบันการเงินเพิ่มขึ้น มีการลงทุนด้านธุรกิจ การค้า โรงแรม บ้าน พักอาศัย	

ที่มา : องค์กรบริหารส่วนตำบลแม่ย่า อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย, 2543

องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านดู่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย, 2543

องค์กรบริหารส่วนตำบลดอยสาง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย, 2543

จากสภาพดังกล่าวทั้งตำบลแม่ย่า ตำบลลับบ้านคู่ ตำบลคลอยชาบงมีสภาพทางกายภาพและมีทรัพยากรธรรมชาติที่เหมาะสมสำหรับพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมทั้งอำเภอ จังหวัดมีนโยบายพัฒนาด้านการท่องเที่ยว การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตำบลลับบ้านคู่มีระบบคมนาคมขนส่งที่เอื้ออำนวย และมีความสะดวกในการสัญจรไปมาที่สุด มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ประชาชนดำเนินผลิตภัณฑ์และดำเนินการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมพื้นบ้าน มีเฉพาะที่ตำบลลับบ้านคู่ และตำบลคลอยชาบง

3. เนื้อหา

ศึกษาดึงแนวโน้มการกระจายอำนาจของ อบต.ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยการสำรวจข้อมูลจากแบบสอบถาม ความคิดเห็นด้านการกำหนดนโยบาย การวางแผน การดำเนินการ และแผนการจัดสรรงบประมาณด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของผู้นำ อบต. รวมทั้งการให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และความคิดเห็นของประชาชนต่อผู้นำ อบต. ในเรื่องการ กำหนดนโยบาย การวางแผน การดำเนินการและแผนการจัดสรรงบประมาณด้าน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตลอดจนถึง ปัจจัยส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น การศึกษา ความรู้และประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เป็นข้อมูลพื้นฐานให้แก่ อบต. เพื่อเตรียมจัดทำแผนพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในส่วนที่ยังไม่พร้อมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

- “อบต. (องค์กรบริหารส่วนตำบล)” หมายถึง หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น มีฐานะเป็นนิติบุคคลและราชการส่วนท้องถิ่น จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาร่าง定律และองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2538
- “ความพร้อม” หมายถึง การแสดงสภาพความรู้ความเข้าใจถึงการกระจายอำนาจสู่ ท้องถิ่นโดย อบต. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง จัดทำกิจกรรมและ วินิจฉัยสั่งการ ได้อย่างบูรณาภูม และเจ้าหน้าที่ของตนเองภายใต้กฎหมายที่กำหนด

3. “ผู้นำ อบต.” หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นสมาชิกสภากองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย คือ อบต.บ้านดู่ อบต.แม่ย่า อบต.คอขาย

4. “การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” หมายถึง การกำหนดนโยบาย การวางแผนงาน การดำเนินงาน การจัดสรรงบประมาณ รวมทั้งการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

5. “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยนักท่องเที่ยวจะได้รับความรู้จากการท่องเที่ยว และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม ทั้งทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ โดยท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนา

6. “ประชาชน” หมายถึง บุคคลที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำนวน 3 อบต. คือ อบต.บ้านดู่ อบต.แม่ย่า อบต.คอขาย